

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 29. мај 2014. године

Предмет бр. 352/09

В. М. и М. М.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 29. маја 2014. године, уз присуство следећих чланова:

Марека Новицког, председавајућег
Кристин Чинкин
Франсоаз Тулкенс

Уз помоћ
Андреја Антонова, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 7. јануара 2009, а уписана је 6. марта 2009. године. У поступку пред Комисијом жалиоце заступа г. Живојин Јокановић, адвокат са канцеларијом у Приштини.
2. Дана 2. јуна 2009. године, жалиоци су доставили додатне информације Комисији.
3. Дана 29. јула 2009. године, Комисија је затражила од жалилаца да доставе додатне информације. Одговор жалилаца је примљен 10. октобра 2009. године.

4. Дана 26. октобра 2009. године, Комисија је проследила предмет СПГС-у и позвала га да достави примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 15. марта 2010. године.
5. Дана 19. априла 2010. године, Комисија је одлучила да раздвоји овај предмет од предмета бр. 35/09.
6. Дана 10. октобра 2010. године, Комисија је од заступника жалилаца затражила додатне информације. Није добијен никакав одговор.
7. Дана 9. октобра 2011. године, а затим и 3. октобра 2012. године, Комисија је поново упутила захтев за додатне информације заступнику жалилаца. Није добијен никакав одговор.
8. Дана 27. новембра 2012. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе. На захтев УНМИК-а, Комисија је 26. децембра 2012. године проследила додатна документа УНМИК-у.
9. Дана 7. фебруара 2013. године, Комисија је затражила информације у вези са овим предметом од Основних судова (раније су се звали Општински судови) у Приштини и Липљану.
10. Дана 13. фебруара 2013. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор на захтев Комисије од 27. новембра 2012. године.
11. Дана 13. фебруара и 28. фебруара 2013. године, Комисија је примила одговор Судова у Приштини односно Липљану.
12. Дана 25. новембра 2013. године, Комисија је поново проследила жалбу СПГС-у и позвала га да достави додатне коментаре УНМИК-а на прихватљивост жалбе, у светлу информација добијених од Судова у Приштини и Липљану. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 6. децембра 2013. године.
13. Дана 30. јануара 2014. године, Комисија је затражила информације од Апелационог тужилаштва (које се раније звало Окружно јавно тужилаштво) у Приштини, које је доставило свој одговор 3. фебруара 2014. године.
14. Дана 5. фебруара 2014. године, Комисија је затражила информације од Основног тужилаштва у Приштини, које је доставило свој одговор 14. фебруара 2014. године.
15. Дана 26. марта 2014. године, Комисија је затражила информације од Царинске службе Косова. Одговор је примљен 3. априла 2014. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

16. Жалиоци су супруга и отац Р. М, ког су непознате особе убили у Грачаници 3. децембра 2002, док је био у возилу регистрованом на име првог жалиоца. Жалиоци

наводе да је Р. М. био мета напада зато што је био Србин, у контексту насиља над неалбанским заједницама које је избило на Косову након доласка међународних снага.

a) О тужби за надокнаду штете у вези с убиством Р. М.

17. Жалиоци наводе да су 27. јула 2007. поднели тужбу тадашњем Општинском суду у Приштини против Општине Приштина, Привремених институција самоуправе на Косову, УНМИК-а и КФОР-а, у којој траже надокнаду за пропуст да се спречи смрт Р. М. Међутим, до новембра 2009. од суда нису добили „никакав одговор“ у вези са том тужбом.
18. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
19. Дана 13. фебруара 2013, Основни суд (раније познат као Општински суд) у Приштини обавестио је Комисију да је 17. октобра 2011. донео одлуку по тужби жалилаца, којом је одбацио тужбу као „недозвољену“ и навео да жалиоци нису поднели жалбу.

b) О конфискацији возила Р. М.

20. Жалиоци такође наводе да су, у току истраге убиства Р. М, истражни органи запленили његово возило у циљу обезбеђивања доказа, заједно са његовим стварима и личним документима. Иако су потоње ствари враћене жалиоцима, возило је, наводно, задржано до друге половине 2007. године. Жалиоци наводе да су у неком тренутку 2007. године добили решење на основу ког је царинска служба конфисковала возило.
21. Жалилац је доставио Комисији копију документа Министарства јавних служби – Одсека за услуге регистрације у коме стоји „Подаци о регистрацији возила“. У овом документу, издатом 18. августа 2009. године у Грачаници, наведено је да је горенаведено возило, које припада првом жалиоцу, најпре регистровано у Звечану 2001. године, а затим осигурано у Грачаници од 15. октобра 2002. до 15. октобра 2003. године.
22. Према информацијама које је Комисија добила од Царинске службе Косова, 13. марта 2007. године, УНМИК-ова царинска служба је издала решење којим се возило конфискује. У решењу је наведено да је Истражна јединица Косовске полицијске службе у Приштини прва конфисковала возило 10. октобра 2006. У решењу даље стоји: „Према полицијском извештају... последња КС регистрација наведеног возила... истекла је 15. октобра 2003. године. За возило такође постоји и регистрациони лист који је издала бивша Југославија, 5. новембра 2001, у Звечану, под серијским бројем... и регистарским таблицама КМ-544-40 на име [З. В.]... Јединица за борбу против кријумчарења возила у региону Приштине проверила је возило и утврдила да је власник овог возила преварио Центар за регистрацију возила у Грачаници и регистровао возило са КС таблицама без плаћања царинских дажбина“. Дакле, у

складу са чланом 26.1 Уредбе УНМИК-а бр 2005/32 о *Косовском закону о акцизама* и чланом 62.4 Уредбе УНМИК-а 2004/01 о *Косовском царинском закону*, возило је конфисковано. У решењу је писало да „незадовољна страна“ може поднети жалбу Комисији за ревизију УНМИК-ове царинске службе у року од 60 дана од дана пријема решења.

23. Жалиоци тврде да је решење УНМИК-ове царинске службе неважеће јер „у то време Царинска служба Косова није постојала и све царинске дажбине плаћале су се канцеларији српске царине“. Жалиоци даље наводе да су царинске дажбине за возило „прописно плаћене“, на шта указује и чињеница да је возило регистровано.
24. Жалиоци наводе да су, пошто је возило касније продато приватном лицу, поднели тужбу тадашњем Општинском суду у Липљану против горенаведеног лица и затражили од суда да, као привремену меру, забрани туженом да користи или отуђи возило. Међутим, нема назнака да су се жалиоци жалили на решење УНМИК-ове царинске службе да конфискује возило.

III. ЖАЛБА

25. Жалиоци се жале на то да је парнични поступак пред тадашњим Општинским судом у Приштини у вези са надокнадом штете везане за убиство Р. М. неоправдано продужен у супротности са чланом 6 (право на правично суђење) Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).
26. Жалиоци се такође жале на то да су им косовска полиција и царинска служба непрописно конфисковале возило.

IV. ПРАВО

27. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Жалба у вези са дужином трајања парничног поступка везаног за убиство Р. М.

28. Што се тиче поступка за надокнаду штете пред тадашњим Општинским судом у Приштини, Комисија сматра да се жалиоци, у погледу тога што се позивају на кршење члана 6 § 1, жале на дужину трајања поступка пред надлежним судом због чињенице да је поступак покренут 2007. године, а да ова тужба није разматрана до 17. октобра 2011. године. Ова жалба може да покрене питање права на судску одлуку у разумном року, у смислу члана 6 § 1 ЕКЉП.
29. Комисија констатује да закључно са новембром 2009. године, односно датумом подношења поднеска жалилаца по том питању Комисији, тадашњи Општински суд у Приштини није контактирао жалиоце и ниједно рочиште није заказано у вези са

горепоменутом тужбом. Комисија такође напомиње да је тадашњи Општински суд у Приштини одлучивао по тужби за одштету 17. октобра 2011. године.

30. Као што је горе наведено, Комисија напомиње да је УНМИК-ова одговорност у погледу правосуђа на Косову окончана 9. децембра 2008. године (видети §18). Сходно томе, период кашњења које се може приписати УНМИК-у трајао је од 27. јула 2007. до 9. децембра 2008. године, мање од 17 месеци.
31. Комисија стога сматра да је овај део жалбе очигледно неоснован и, самим тим, неприхватљив сходно члану 3.3. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Б. Жалба у вези са конфискацијом возила

32. Што се тиче овог дела жалбе, Комисија подсећа да, сходно члану 3.1. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она може да разматра жалбу тек након што су исцрпени сви други расположиви канали за разматрање наводних кршења права.
33. У погледу жалбе жалилаца на решење УНМИК-ове царинске службе везано за конфискацију возила, Комисија напомиње да је ово решење донето 13. марта 2007. године и да су жалиоци на исто могли да се жале. Међутим, нема назнака да су жалиоци искористили право на жалбу.
34. Из тог разлога, Комисија сматра да је овај део жалбе неприхватљив сходно члану 3.1. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј Антонов
Извршни службеник

Марек Новицки
Председавајући